

Dr. Kedvessy György 80 éves

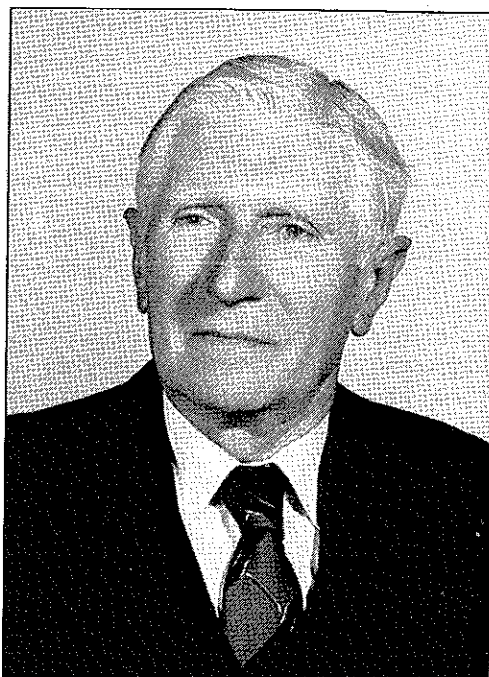
Tisztelettel köszöntjük *Kedvessy György* professzort, a Magyar Gyógyszerészeti Társaság volt elnökét, születésének 80. évfordulója alkalmából. Az MGYT vezetői, szaklapunk szerkesztői és olvasói, az egész magyar gyógyszerésztársadalom nevében kívánjuk, hogy Isten éltesse sokáig jó egészségben körünkben és szűkebb családjá körében, és továbbra is vegyen részt hivatásunk fejlesztésében, az új idők rákköszöntött éveiben.

* * *

Kedvessy György professzor közel hat évtizede áll a magyar gyógyszerészet szolgálatában, melynek kiemelkedő tudósa, iskolateremtő, tudományszervező és közéleti személyisége. Munkássága szorosan összefonódik a történelemszabta körülmények között működő hazai gyógyszerészet céljainak meghatározásával és színvonalának fejlesztésével.

Gyógyszerészi pályafutását Budapesten kezdte el 1936-ban, amikor a Pázmány Péter Tudományegyetem Gyógyszerészeti Intézetében *Mozsonyi Sándor* professzor meghívására díjtalan gyakornokként kapcsolódott be az oktató és kutató munkába. Tehetségével és kitartó, következetes munkájával rövidesen felhívta magára a figyelmet. Amint arról a szaklapokban közölt életrajzi adatok többször is részletesen beszámoltak [Gyógyszerészet 28, 121, (1984); 29, 20, (1985); 33, 227, (1989), Acta Pharm Hung 54, 97, (1984); 59, 97, (1989)], alig volt 30 éves, amikor a doktori cím elnyerését követően, 1944-ben az egyetem orvostudományi karán „Galenusi készítmények vizsgálata” tárgykörből magántanári képesítést szerzett. A gyógyszerészeti tudományok kandidátusa minősítést – addigi munkásságát elismerve – 1953-ban nyerte el, majd – nyilvános TMB vitát követően – 1981-ben a gyógyszerészeti tudományok doktorává avatták. Tudományos munkásságának ugyancsak jelentős állomása, hogy a Magyar Gyógyszerkönyv utóbbi három kiadásának szerkesztőbizottságaiban tevékenyen vett részt, és a gyógyszerészeti albizottság elnökeként járult hozzá a gyógyszerkönyvek megalkotásához.

Az oktató nevelő munkában is meghatározó eredményeket ért el. Csaknem fél évszázados oktatói munkájának köszönhetően a magyar gyógyszerészek nagyobb része tanítványának vallhatja magát. A Budapesten eltöltött több mint húsz év után 1959-ben hívták meg Szegedre, ahol a Szegedi Orvostudományi Egyetemen tanszékvezetőként teljesítette ki tevékenységét. A végzett oktató és kutató munkának megfelelően a Gyógyszerészeti Intézet elnevezést 1962-ben Gyógyszerészeti Intézetre változtatták. Korszerűsítette a gyógyszerészeti elméleti és gyakorlati oktatását, tankönyv és jegyzetek közreadásával

teremtette meg a tananyag elsajátításához szükséges feltételeket. Az először 1964-ben megjelent Gyógyszerészeti Technológia tankönyve a későbbiekben összesen öt kiadást ért meg.

Igen korán kapcsolódott be a gyógyszerészek továbbképzésébe is. Már a negyvenes években számtalan előadásban foglalkozott a gyógyszerkészítés, és a galenikumok előállításának és vizsgálatának időszerű kérdéseivel. Megjelent közleményei, a gyógyszerkönyvek galenusi készítményekre vonatkozó fejezeteinek ismertetései legnagyobb részt a gyógyszerészek továbbképzését szolgálták. Előadásokat tartva járta az országot, majd a továbbképzés intézményes megszervezését követően a vezetése alatt

álló intézetben biztosított lehetőséget továbbképző előadások és tanfolyamok tartására.

Jelentékeny részt vállalt a szakképzés bevezetésében. Az 1972-ben kinevezett Országos Szakgyógyszerészképesítő Vizsgabizottság egyik alelnöke, a gyógyszerészeti szakterület vizsgabizottságának tagja volt.

Tudományszervező tevékenysége kiemelkedő. Sok fiatal gyógyszerésszel kedveltette meg a kutató munkát. Diákköröseinek számát csak sejteni lehet, irányításával legalább 80 gyógyszerészdoktori és 8 kandidátusi értekezés készült. Minden disszertánsa munkáját részleteiben ismerte, ténylegesen irányította.

Tudományos iskolát teremtett. Vele született adottságai és aktivitása, kapcsolatai és külföldi tapasztalatai révén ismerte a legmodernebb irányzatokat, és felismerte, hogy mit érdemes kutatni. Széleskörű hazai és külföldi kooperáló képessége, munkatársainak megválasztása és a kutatás színvonalának megkövetelése segítette munkájában. Korszerű kutatási témákat választott, és nemzetközi szinten is élvonalbeli eredményeket ért el.

Kedvessy professzor az egyetemek életében aktívan vett részt. Mind Budapesten, mind Szegeden számos egyetemi bizottságnak volt tagja. Az 1963–64-es tanévtől kezdődően négy tanéven keresztül volt a Szegedi Orvostudományi Egyetem rektorhelyettese, majd 1967-től 12 éven át a Gyógyszerészeti Tudományi Kar dékánja.

Közéleti szerepet is vállalt. Részt vett az MTA és az ETT különböző bizottságainak munkájában. Tagja volt az Országos Béketanácsnak és a Tanács Tudományos Bizottságának. 1963–76 között a Hazafias Népfront Szeged Városi Bizottságának elnöke, majd 1975-től az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének alelnöke. Közéleti tevékenységében a tisztességes politizálás és a jobbító szándék vezette, a gyógyszerészet helyzetét akarta javítani.

Dr. Kedvessy György már a harmincas évek végén be-

kapcsolódott a Gyógyszerészeti Társaság életébe. 1947 áprilisában a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság megválasztotta jegyzőnek. Ettől kezdődően folyamatosan vállalt feladatot – a változásoknak megfelelően – először a Gyógyszerész Szakcsoport, majd az MGYT életében és irányításában. Alelnök, majd 1968–1972 között két cikluson keresztül a Magyar Gyógyszerészeti Társaság elnöke, évtizedeken át az Országos Vezetőség tagja. Eredményes munkásságát az MGYT a Kazay Endre és a Hintz emlékéremmel ismerte el.

Igen gyakran találkozunk dr. Kedvessy György nevével a gyógyszerési szakajtóban is. A Gyógyszerésztudományi Társaság Értesítőjének szerkesztését 1947-ben Lipták Pál szerkesztő úgy vállalta, ha e munkában Kedvessy György is segíti. Tagja volt az „A Gyógyszerész” szerkesztőbizottságának. Hosszú időn át az Egészségügyi Munka főszerkesztője, az Acta Pharmaceutica Hungarica szerkesztőbizottságának ma is tagja. A Gyógyszerészetben is gyakran olvashatjuk közleményeit, haladást szolgáló sorait.

* * *

Dr. Dr. h. c. Kedvessy György emeritus professzor ma is rendszeresen bejár a Gyógyszertechnológiai Intézetbe, részt vesz a referáló üléseken, a SZAB, az MGYT és a SZOTE Emeritus Professzorainak rendezvényein. Május 25-én tölti be 80. életévét.

Tevékenységét számos hazai és nemzetközi elismeréssel, kitüntetéssel, díszdoktori cím és tiszteletbeli tagság adományozásával, APV- és FIP tagsággal honorálták.

Munkásságában, eredményei elérésében segítette Őt a szülői házból hozott példa és a biztos családi háttér. Pályafutásában adódtak kritikus időszakok is, de a nehéz helyzeteken és megpróbáltatásokon felülemelkedve, a szülői házból hozott hitét és elveit megőrizve, lelkiismerete és meggyőződése szerint tette azt, amit tehetett.

Szaklapunk olvasói jól emlékezhetnek arra a Kedvessy professzorral készített interjúra, amely 1992 májusában jelent meg a Gyógyszerészetben „Egén és társadalom szolgálata” címmel. Ennek egy gondolata – úgy hisszük – hűen tükrözi *dr. Kedvessy György* professzor életpályáját: „Munkám során mindig igyekeztem figyelembe venni Tolsztoj híres gondolatát, mely szerint az élet célja szolgálat az ember és a társadalom javára”.